

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησια	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 20.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ δύο εβδομάδων ὁ «Ἥλιος», ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος, ἢ δὲ διεύθυνσις αὐτοῦ θέλει προσπαθῆσαι νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ποικιλοτέρου. Ἀρξάμενοι δὲ τῆς ἀποστολῆς καὶ πρὸς ἄλλους μὴ ὄντας ἄχρι τοῦδε συνδρομητὰς, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς συνδρομῆς καὶ τούτων, παρακαλοῦμεν τοὺς μὴ ἐπιθυμοῦντας νὰ κρατήσωσι τὸ ἡμέτερον φύλλον, νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ταχυδρομικῶς πρὸς ἡμᾶς. Εἰς τοὺς ἤδη ἐγγραφομένους συνδρομητὰς καὶ πληρώσαντας μέχρι τῆς 15 ἐπιόντος Δεκεμβρίου τὴν ἐτήσιαν αὐτῶν συνδρομὴν, θέλει δοθῆ ὡς δῶρον ἐκ τῶν κατωτέρω σημειουμένων βιβλίων, κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, τῆς ὁποίας δωρεᾶς θέλουσι συμμετάσχει καὶ οἱ μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς πληρώσαντες τὴν ἑαυτῶν ἐτήσιαν συνδρομὴν παλαιοὶ συνδρομηταί.

- Πάπισσα Ἰωάννα**, μεσαιωνικὴ μελέτη ὑπὸ Ε. Δ. Ροῦδου, ἐκδοσις νεωτάτη.
- Κυνηγός**, μυθιστορία Γαβρ. Φερῆ, μετάφρασις Ν. Δραγοῦμη εἰς τόμους ἕξ, ἐκδοσις νεωτάτη ἐκ σελ. 935.
- Ἄγγ. Βλάχου κωμωδία**, ἐν Ἀθήναις 1874 ἐκ σελ. 459.
- Ὁ Ἑλικών**, ἦτοι συλλογὴ κωμωδιῶν διδασκομένων ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ θεάτρῳ» ἐκ σελ. 250.
- Ἐπιστημονικὴ κλεῖς ἢ φυσικὴ ἀπλοποιημένη**, βιβλίον χρησιμώτατον, δι' οὗ καὶ ὁ μὴ ἐπιστήμων μανθάνει τὴν ἐξήγησιν διαφόρων φυσικῶν φαινομένων.
- Ἀπόκρυφα τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως**, μυθιστόρημα τοῦ Φερεᾶλ. ἐκδοσις νεωτάτη ἐκ σελ. 494.
- Ῥιένζης, ἢ ὁ τελευταῖος δήμαρχος Ῥωμαίων**, ὑπὸ Βυῦλθεο, μυθιστόρημα ἐκ σελ. 474.
- Ἡρωὺς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως**, μυθιστόρημα τοῦ κ. Σ. Σένου εἰς τόμους δύο ἐκ σελ. 720.
- Γνωμοδοτήσεις τῆς Εἰσαγγελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου**, συλλεγείσασιν ὑπὸ Κ. Ἀργυροπούλου, βιβλίον χρησιμώτατον εἰς πάντα νομικόν, διοικητικόν ὑπάλληλον ἢ ἐμπορευόμενον.

Ὁ Γεροστάθης, ὑπὸ Λέοντος Μελά εἰς τόμους τρεῖς, ἐν Ἀθήναις 1884.

Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ λάβωσι δῶρον βιβλίων, ἀπολαμβάνουσι τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ μῆνα δημοσιεύσεως ἐν τῷ «Ἠλίῳ», πενταστίχου εἰδοποιήσεως.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑ

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἠλίου».

Ὁ κ. Σαρσέντης θέλων νὰ υπερασπισθῆ τὸν κ. Πέτρον Δουζίαν, τελώνην Σύρου, καταγγελθέντα παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, μὲ ὕβρισε διὰ διατριβῆς του ἐν τῇ «Πατρίδι». Δὲν ἀπήντησα εἰς τὴν διατριβὴν ἐκείνην θέλων νὰ κάμω τοῦτο ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Ἦδη σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὴν ὡς ἐξῆς μήνυσιν τοῦ δεκάρχου Εὐαγγέλου Λογοθέτου, ἐπιδοθεῖσαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖα κατὰ τῶν τελωνοφυλάκων κ.κ. Μακρῆ καὶ Μανώλαρου, εἰς τὴν ὁποίαν παραδόξως πάλιν φαίνεται ἀναμειγμένον τὸ ὄνομα τοῦ ἐργοστασιάρχου κ. Σαρσέντη καὶ τοῦ κ. Δουζίνα, προσπαθοῦντος νὰ σώσῃ καὶ πάλιν αὐτὸν, ἀπὸ φιλανθρωπίαν βεβαίως.

Καὶ τί μὲν θ' ἀπαντήσωσι οἱ κ. κ. Σαρσέντης καὶ Δουζίνας ἐννοῶ, ἀλλ' ἀπορῶ διατὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβεν ἐτι τὰ δέοντα μέτρα ὅπως ἀπαλλάξῃ καὶ τοὺς ἐνταῦθα ἐμπόρους καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον τῶν βολεμάτων τῶν προνομιούχων τούτων κυρίων.

Δέξασθε, κύριε συντάκτα κτλ.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 15 Νοεμβρίου 1887.

Π. Τ. ΜΑΡΚΟΤΣΗΣ.

ΜΗΝΥΣΙΣ

Εὐαγγέλου Λογοθέτου, δεκάρχου τῆς τελωνοφυλακῆς, κατοίκου Πειραιῶς καὶ διαμένοντος προσωρινῶς ἐνταῦθα, κατὰ

Ἀναστασίου Μακρῆ καὶ Γεωργίου Μανώλαρου, τελωνοφυλάκων, κατοίκων Ἐρμουπόλεως.

Πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν.

Κατὰ τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1887 διατάχθην παρὰ τοῦ κ. τελώνου Σύρου νὰ ἐπιστατήσω, τιθέμενος ἐπὶ κερφαλῆ; τῶν δύο μηνυομένων τελωνοφυλάκων, εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ σίτου τοῦ ἐκ Ταϊγανίου προερχομένου πλοίου τοῦ πλοιάρχου Σαροπούλου, ἀνήκοντος τῷ κ. Σαρσέντη. Μετέβην μετὰ τῶν μηνυομένων εἰς τὸ ἀ. ζυγιστήριον καὶ ἐπεστάουν εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν, σημειῶνων τὰς ὀκάδας εἰς τὴν ἄδειαν ἐκφορτώσεως.

Τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας ἐκλείσα τὸ κατὰ-στῆμα ἐνθα ἔκειτο τὸ ζυγιστήριον καὶ λαβὼν τὴν κλειδα, ἀνεχώρησα ὡς καὶ οἱ μηνυόμενοι ὅπως γευματίσωμεν καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς 2 μ. μ. διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκφορτώσεως. Οἱ μηνυόμενοι ὁμῶς συνεννοηθέντες, ἐπέστρεψαν καὶ ἀνοίξαντες βιαίως τὴν θύρην τοῦ ζυγιστηρίου ἤρχισαν ἀπόντος ἐμοῦ, νὰ παραλαμβάνωσι σίτον καὶ παρέλαβον τοιοῦτον μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐπανήλθον 2 μ. μ. ὀκάδας 3,200, ὅν ἐσημείουν εἰς πρόχειρον σημείωσιν, ἣν κατέσχον καὶ παρέδωκα τῷ κ. τελώνῃ. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δ' ἐμοῦ ἤρχισαν νὰ μὲ ὑβρίζωσι. Ἐσπευσα ἀμέσως καὶ εἰδοποίησα περὶ τούτου τὸν κ. τελώνην. Ἀμέσως εἶδον ἐλθόντας εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ τοὺς μηνυομένους, οἵτινες ἐπετέθησαν ἀδίκως κατ' ἐμοῦ καὶ ἤθελον μὲ κακοποιήσαι ἀν δὲν ἐμποδίζοντο παρὰ τῶν ἐκεῖ παρατυχόντων.

Ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται τῶν ἀντιδίκων εἶναι ἀξιόποιναι καὶ δέον νὰ τιμωρηθῶσι, δέον δὲ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καὶ πρὸς ἐξαπόλησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον ἀγνωστον πόσου ποσοῦ σίτου ἐγένετο ἐκφόρτωσις κατὰ τὴν δίωρον ἀπουσίαν μου.

Διὰ ταῦτα

Μηνύω αὐτοὺς ἐνώπιον ὑμῶν, κ. Εἰσαγγελεῦ, καὶ ἐξαίτουμαι τὴν νόμιμον αὐτῶν τιμωρίαν, ἐπικαλούμενος μάρτυρας τοὺς ἐξῆς

Σύρος 11 9θρίου 1887.

Εὐπειθέστατος

ΕΥΑΓ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

ΔΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΖΕΛΗ

Ἡ κατὰ τοῦ Ἀποστ. Βαρζέλη δίκη ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος σαββάτου διήρκεσε μέχρι τοῦ μεσονυχτίου τοῦ προχθὲς σαββάτου, ὅτε ἐξεδόθη ἡ ἐπιμηγορία τῶν κ. κ. ἐνόρκων κηρύξασα αὐτὸν ἀθῶον μὲν τῆς ἐπὶ πλαστογραφία κατηγορίας, ἐνοχον δὲ τῆς ἐπὶ ἀπάτη. Τὸ δὲ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἐφαρμόζον τὸν νόμον ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ποινὴν πενταετοῦς εἰρκτῆς, πλέον μιᾶς ἡμέρας. Ἡ δίκη αὕτη δικαίως ἀπασχόλησε καὶ τὸ Δικαστήριον ἐπὶ ὀκταήμερον καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς Σύρου, ἥτις ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, ἀφορώντων ἰδίᾳ εἰς τὰς συναλλαγὰς, τὴν πίστιν τοῦ τόπου καὶ τὰ κοινωνικά αὐτοῦ συμφέροντα, δείκνυσιν ἰδιαζόντως τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς. Τὴν κατηγορίαν ἀνέπτυξε μετὰ σθένους καὶ διὰ λογικῆς σειρᾶς ἐπιχειρημάτων ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Σαπουντζάκης μετὰ τῶν συνηγόρων τῆς πολιτ. ἀγωγῆς κ. κ. Γ. Ποσειδῶνος καὶ Ν. Παπαλεξανδρῆ, τὴν ὑπε-

ράσπισιν δὲ οἱ κ. κ. Μ. Ἀνύσιος καὶ Ν. Ράδος. Ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τὸν μὲν κ. Ποσειδῶνα γνωρίζει καλῶς ἡ πόλις ἡμῶν, διότι συχνότατα ἀκούει αὐτὸν ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖῳ, ἀλλὰ τὴν ἀκαταμάχητον ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασι γλώσσαν τοῦ κ. Παπαλεξανδρῆ, ἀπαξ μόνον εἶχεν ἀκούσει πρὸ ἐτῶν καὶ ἤδη ὑποστηρίζουσαν τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἡπειροθεσσαλίας κατὰ Βαρζέλη πολιτικὴν ἀγωγὴν. Τὸν κ. Παπαλεξανδρῆν ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης βοηθεῖ πολὺ καὶ διακρίνει οὐ μόνον τὸ φύσει χάρειν τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλολογικὴ αὐτοῦ ἰκανότης καὶ ἰδίᾳ ἡ γνῶσις τῆς ἡμετέρας γλώσσης, ἣν τοσοῦτον ἀπροσκόπτως καὶ εὐχαρίστως γνωρίζει νὰ μεταχειρίζεται.

Ἐκ δὲ τῶν συνηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, ὁ μὲν κ. Ράδος φαίνεται ὅτι ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπηρετήσας ὡς εἰσαγγελεὺς, ἐξωκειώθη πρὸς τὸ ἔργον τῆς κατηγορίας καὶ δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ μετ' εὐκολίας νῦν, καὶ μάλιστα ὅποταν αὕτη ἔχει κεκλεισμένον κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ στάδιον τῆς ὑπερασπίσεως. Ἐν τούτοις ὁ ἐπὶ μακρὰ, ὡς εἶπομεν, ἔτη ὑπερμαχήσας τοῦ δικαίου κ. Ράδος ὑπερεμάχησεν ὅσον ἠδύνατο καὶ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, οὗ τὴν ὑπεράσπισιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του εἶπεν, ἀνέλαβεν ἐκ καθήκοντος συγγενικοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τῆς ἀξιοτίμου πενθερᾶς τοῦ κατηγορουμένου.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐθαυμάσαμεν ἦν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀνυσίου ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ. Ὁ κ. Ἀνύσιος κεκτημένος πολλὴν καὶ μεγάλην πελατεῖαν πολιτικῶν δικῶν, ἀποφεύγει πάντοτε τὸ Κακουργιοδικεῖον δι' ἔλλειψιν χρόνου. Ἐν τῇ δίκῃ ὁμῶς τοῦ κ. Βαρζέλη, ἣν παρακληθεὶς ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀνύσιος, ἀπέδειξε δικαστικὴν ἰκανότητα καὶ εὐφυΐαν ἐκπλήξασαν πάντας. Ἐν ὄλη τῇ ἐλλείψει γεγονότων, ἀπερ παρουσίαζεν ἡ προκειμένη δίκη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου, ὁ κ. Ἀνύσιος κατώρθωσε νὰ δώσῃ τοιαύτην ζωὴν καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις, ὥστε καὶ τοὺς μᾶλλον προκατελιημμένους κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, νὰ μεταβάλλῃ διὰ σειρᾶς λογικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπερ ἐξ ἐλαχίστων ἐξήγαγε, καὶ τὸ Δικαστήριον, ὅπερ ἦτο λίαν ἀπηυδηχὸς, καὶ τὸ πολυπληθὲς ἀκρατήριον ν' ἀναγκάσῃ νὰ μὴ αἰσθανθῶσιν οὐδόλως κόπωσιν καθ' ὄλην τὴν πολύωρον αὐτοῦ ἀγόρευσιν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ σάββατον περὶ τὴν μεσημβρίαν καθελκύσθη ἐκ τοῦ Νεωρίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας τὸ ἐκεῖ ἐπισκευαζόμενον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἐταιρίας Fraissinet τὸ θέαμα ἦτο μεγαλοπρεπὲς διότι οὐδέποτε ἀτμόπλοιον τοιοῦτου μεγέθους εἶχεν ἀνεκλυσθῆ ἐν Ἑλληνικῷ νεωρίῳ. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεκλύσεως καὶ

ἐπισκευῆς ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἐμπείρων μηχανικῶν κ. κ. Τζῶν καὶ Ἐσαριεῖ καὶ τοῦ ἐφόρου κ. Μπούρη, οἵτινες ἐδέχθησαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κατὰ τὴν καθέλκυσιν παραστάντων ξένων ἀξιωματικῶν καὶ προξένων, οἵτινες ἐπίσης συνεχάρησαν καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐταιρίας κ. Κεχαγιᾶν καὶ τοὺς ἐκεῖ παρόντας συμβούλους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας, δηλώσαντες συνάμα καὶ τὸν ἐαυτῶν θαυμασμὸν ἐπὶ τῇ τελέσει τῆς σπουδαίας ταύτης ἐργασίας.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημεριδῶν μανθάνομεν ὅτι καὶ ἕτερον δυστύχημα συνέβη τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τὴν Πανελληνίον ἐν Πειραιεὶ ἀτμοπλοϊκὴν ἐταιρίαν, ἣ σύγκρουσις, δηλαδή, τῆς «Θράκης» μετὰ τινος Ῥωσικοῦ καὶ ἡ βλάβη αὐτῆς. Τὸ σπουδαῖον διὰ τὴν εἰρημένην ἐταιρίαν εἶναι ὅτι ἤδη δὲν δύναται νὰ κρύπτῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς δυστύχηματα, ὅπερ κατῳρθοῦν μέχρι τινός, μεταχειριζομένη τὰ πάντα πρὸς τοῦτο· ὡς λ. χ. μανθάνομεν ὅτι πρὸ τινῶν μηνῶν κατῳρθώσε νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος ἡ ἐξωθεν τῆς Μασσαλίας ἔκρηξις τῶν λεβητῶν τῶν Ἀθηναίων ἐνός τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς καὶ ὁ θάνατος, ὡς μανθάνομεν, καὶ τινῶν θερμωστῶν. Τὸ πρᾶγμα ἔμεινε κεκρυμμένον διότι ἀγνοοῦμεν πως, εἰς τὰς λαθούσας τηλεγραφικῶς τὴν εἰδήσιν ἐφημερίδας διεβιβάσθη ἡ εἰδήσις ὅτι τὸ βλαφθὲν ἀτμόπλοιο τῆς Ἀνατολ. ἐταιρίας (;) ὠνομάζετο «Ἀθηναίς». Ἄλλ' ὄλα ταῦτα εἰς τί χρησιμεύουσιν, ἀφοῦ πασίγνωστον εἶναι κατὰ τὴν Ἰταλικὴν προομιλίαν ὅτι la festa di b . . . dura poco;

— Κατὰ τὸν «Corriere» τῆς Τεργέτης, τὸ δημοτ. συμβούλιον τῆς πόλεως ταύτης ἀπέριψε τὰς προτάσεις τῆς ἐταιρίας Β. Ζυγούρα ὅπως φωτίσῃ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου νέαν δημοτικὴν σχολὴν, διότι τὸ συμβούλιον ἐθεώρησε λίαν πρόωρον τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ φωτισμοῦ τούτου, προτιμήσαν τὸν διὰ φωταερίου.

ΒΙΒΛΙΑΚΑ

Ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Ε. Ζυγούρα, διδάκτορος τὰ νομικά, συγγραφέντα καὶ ἐκδοθέντα ὡς ἐξῆς βιβλία ἥτοι Πλήρες διδασκτικὸν ἐπιστολάριον περιέχον εἰδικὰς ἐπιστολάς, κοινὰς, ἐμπορικὰς, ἀναφορὰς καὶ ἐν γένει πᾶν χρήσιμον συμβόλαιον καὶ ἔγγραφον ἐκ σελ. 300 περίπου καὶ τὸ Σύντομον ἐπιστολάριον χρήσιμον εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὸν λαὸν κατὰ νέαν μέθοδον ἐκ σελ. 70. Τὰ ἄνω βιβλία συγγραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Ζυγούρα, ὅστις βλίνων τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, γνωστοῦ συγγραφέως χρησίμων βιβλίων, ἐξέδωκε ταῦτα ὀσίως μάλιστα καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν μετριωτάτας. Κατὰ καθῆκον συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τὰ ὡς ἄνω βιβλία εὐρισκόμενα παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις κ. Ε. Δ. Ζυγούρα, καθηγητῇ τοῦ Ἀρσανεῖου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὐρίσκονται καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ ἰδίου συγγραφῆως.

Ἐγχειρίδιον οἰκιακῆς οἰκονομίας ὑπὸ Ξενοφῶντος Δ. Ζυγούρα, δραχ. 1.20 καὶ ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ ὑπὸ Ε. Δ. Ζυγούρα δραχ. 2.50.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τ' ἀνωτέρω χρησιμώτατα βιβλία ἀποταθῶσιν πρὸς τὸν συγγραφέα αὐτῶν κ. Ε. Ζυγούραν εἰς Ἀθήνας.

— Ἀτμομηχανικὴ ὑπὸ Σιλδέστρου Στεφανᾶκη, σύγγραμμα σπουδαιότατον ἐκ σελ. 600 περίπου, πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Κ. Χονδρῷ ἀντιδραχ. 10.—

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

(Συνέχειαν ἴδε ἐν προηγούμενῳ φύλλῳ).

Τῷ προστασίᾳ Λυκούργου χειροτονηθέντι Καθηγητῇ Στυλιανῷ Εὐαγγεληνοῦ, ὅς ἐν παισίῳ τὸ δι' ἐκείνου ληφθὲν πτυχίον γαυριῶν ἐπιδείκνυται.

Qui supra quadragesimum annum phrenitici evadunt, si vero minime convalescunt: minori namque periculo sunt obnoxii, quorum naturae et aetati morbus familiaris fuerit.

Ταῦτα λέγει περὶ σοῦ ὁ τῆς Ἰατρικῆς πατήρ, ὃ εὐφημε!!! Σ. Εὐαγγεληνοῦ, λίαν σοὶ πρόσφορα, γειομένη ἤδη ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα! Αὐτὴ δ' εἶνε ἡ ἀληθῶς latinitas καὶ οὐχὶ τὰ σά δι' ἑλληνικῶν λέξεων γεγραμμένα λατινικά, τὰ ἐμέτου καὶ πάσης ἀηδίας πρόξενα, ἅπερ εἴληρα; ἐκ ποιητοῦ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ κατεχόριστας ἐν τῷ ὑβριστικῷ τῆς ἐπαγγελλομένης τὰς ὕβρεις «Πανόπτης» φύλλῳ, ὅπως κατὰ τὸ σὸν ἔθος ὑβρίσης ἡμᾶς. Ἀλλὰ καλῶς ποιεῖς, μόνος δεικνύων τῷ ἀγνοοῦντί σε καὶ τὴν σὴν ὑπαρξίν κόσμῳ, οἶαν ἔχεις ὡς διδάσκαλος χρηστοῦθαιαν, οἷα δὲ καὶ ὅποσα οἶσθα λατινικά!!! Πρέπει νὰ σοὶ συγχαρῆ τις, ὅτι ἐπὶ τριάκοντα ἔτη καταγιγόμενος ἐν τῇ λατινικῇ φωνῇ, μόνον τὰ στοιχεῖα τῆς ἱεροπρεποῦς ταύτης γλώσσης καὶ ὑβριστικὰς τινὰς λέξεις, ἵνα ὑβρίξῃς τοὺς λογικῶς μετὰ σοῦ πειρωμένους νὰ συζητῶσιν, ἔμαθες καὶ οὐδὲν πλέον. Τάλαν!! Εἰς ποῖον ἐδύθησαι χάος, ἀγνοῶν τὰς σαυτοῦ δυνάμεις καὶ τὴν δεινὴν ἐπικειμένην σοὶ ἐφ' οἷς ὑβριστικῶς γράφεις καταδίκην τῶν νόμων! Νομίζεις γὰρ ὅτι ὑβρίζων, ὑβρίζω, ὑβρίζω, θὰ κατορθώσης ἐμὲ μὲν νὰ πτοήσῃς, ὅπως παύσω κατὰ σοῦ πρὸς ὄφελός σου λέγων, σευτόν δ' ἐνεχόμενον τοῖς ὑπ' ἐμοῦ προσφωῶς σοὶ λεγομένοις θὰ δικαιοῦσῃ; πλὴν πλανᾶσαι, διότι τοὺς ὑβριστὰς πᾶς τις μισεῖ καὶ βδελύσσεται καὶ δὴ μὴ ὁμολογούντας παντάπαισι τὴν ἀλήθειαν. Παρατηρῶ δ' ὅτι, ἵ' ἀποκυλίσης φοβερόν σοι κίνδυνον, ἔρπεις πρὸ τῶν ποδῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ἀπείρων γονέων μαθητῶν, προτρέπων αὐτοὺς ἐγγράφως νὰ ψεύδωνται, ὅτι οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὑπὸ σοῦ κατ' ἰδίαν δὲν ἐδιδάχθησαν, ἐν ᾧ πλείστας περὶ τούτου ἔχω ἀποδείξεις· ἠσύχασαν, διότι δώσεις ἀντίποινα τῶν πράξεών σου, πλὴν καὶ γονεῖς ψευδομένους θὰ πάρῃς εἰς τὸν λαχμόν σου, οὗς πειθαναγκάζεις ν' ἀρνῶνται χάριν σοῦ τοῦ φθειραντο; τὰ βαλάντιά των καὶ ἀφανίσαντος προϋγμνάζοντο. Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτο θὰ ἔπραττες (ἀνὴρ κροίως ἐγνωρίζεις! Καυχᾶ ἐπὶ δεινότητι ἐν τοῖς λατινιδες τῶν Τούρκων παπαγαλλιστί! Ἀλλὰ δὲν λέγεις ἡτὰ λατινικά σου ἔμαθες; ποῦ ἐσπούδασας, ποίας φιλοσχολίαν Συγγραμματατῆ σου, ποίας Ἑβρωπαϊκῆς ἐπίστασιν ἐσπούδασας καλῶς, πρὸς τί φέρεις ἐξηγήσεις, ὡς ἐδιδάχθης ὁ ἴδιος, ἐν τῷ σῷ κόλπῳ; Ἰνα τί δὲ διδάσκεις

και εν αυτη τη τεταρτη του Γυμνασιου τάξει μονον γε-
λοιαν τινα τεχνολογίαν και ουχι επιστημονικας παρατη-
ρήσεις κατὰ καθηκον μαθητάς, μέλλοντας εντός μικρού
νά μεταβῶσιν εις τὸ Πανεπιστήμιον; ἀλλ' ἐρεῖς πρὸς ἀ-
πάντησιν, ὅτι τῶν ὑβρεων ἔμαθες τὰ γράμματα μόνον
και ἐπ' αὐτοῖς ἐξέχεις, ζητῶν και Γυμνασιάρχίαν!!
Ἐπτοημέριε!! Δὲν αἰσθάνη, ὁποῖον αἴσχος Καθηγητῆ
τὸ ἀπὸ τῆς ἑδρας ὑβρεις βαναύσους διδάσκειν τοὺς μαθη-
τάς, προτρέποντι αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ἠθικῶς διδάσκειν νά
συνθέτωσι και ὑπογράφωσι καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ ὑβρι-
στικὰς και βεβήλους δικτριβὰς ἐν τῇ παραδόσει τοῦ Γυ-
μνασιου κατὰ Καθηγητῶν, οὗς φθόνῳ ὡς ἀνωτέρους σου
μισεῖς, οἵπερ εἰλικρινῶς και τιμίως αὐτοὺς πρό τινος ἐ-
δίδαξαν; πλεῖστον ἀληθῶς κατήλθες, δεῖλαιε! Τὸ δὲ πε-
ρίεργον, ὅτι ἀξιοῖς νά σ' ὀνομάζωσι και πνευματικὸν πα-
τέρα των, τοιαυτ' αὐτοὺς διδάσκοντα! αἴσχος φοβερόν!
Ἐπὶ τούτῳ δέ σου τῷ ἤθει δικαίας δώσεις δίκας παρά
τε Θεῷ και ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ τῆς 15 Νοεμβρίου
ῤυσαφῆ τῆς «Πανόπης» φύλλῳ ἀνευ ἐλαχίστου κόσμου
ὑβρίζεις με παρανομώτατα, ἐκτοξεύων μοι ἀθροστομούς
ὑβρεις ὡς δηλ. ἐθάς ἐν Γερμανίᾳ τοῦ ζύθου γενόμενος
ἀπλήστως φιλῶ ἐν Σύρῳ τὸν εἶνον και τὰ λοιπὰ πνευ-
ματώδη ποτά. Λέγεις δὲ τοῦτο σύ, ὅστις ἐκ τῶν ποτῶν,
ἂ κατ' ἀλάδας πίνεις, ὑπερπαχυνας βδελυκταῖς και σα-
θραῖς σαρκίν' ἐνταῦθα δ' ἐφαρμόζεται τὸ δημῶδες ῥητόν
«εἰπέ τις Γάδαρος τὸν Πετεινὸν κεφάλαν!» Εἶν' ἀληθές,
ὅτι πολλάκις μετὰ τιμίων φίλων, δημοτικώτατα φερό-
μενος και τῇ κοινῇ ἐν Σύρῳ συνθηεῖα ἐπόμενος, εἰσέρ-
χομαι και ἄκων εἰς τε οἰνοπωλεία και εἰς ἄλλα τίμια
Καταστήματα γνωστῶν διευθυντῶν, μὴ θέλων νά κρύ-
πτωμαι ὀπισθεν τῶν δακτύλων μου, ὡς γιγνώσκων, ὅτι
οἱ τὸ Κοινὸν ἀποφεύγοντες και κρυπτόμενοι γέμουσιν ἀ-
σχημιῶν!! Μιμούμαι τὸν ὑπατον τὸν Διδασκάλων, ὅστις
πανταχοῦ νύκτωρ τε και ἡμέρας ἐφοῖτα, ὠφέλειαν μάλ-
λον τῇ παρουσίᾳ του ἢ βλάβην τοῖς ἐμιλοῦσιν αὐτῷ πα-
ρέχων. Ἐρωτηθῆτω δ' εἰς πολίτης ἐνταῦθα νά εἴπη τί-
να ἐκ τῶν δύο ἡμῶν, σὲ ἢ ἐμέ, εἶδεν ἀσχιμονοῦντά σου;
ὁ γὰρ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κοινωνίας ἀεὶ ζῶν και
σὺν αὐτῇ διάγων ἄψεκτος ὑποπτος δὲ μόνον ὁ μυστι-
κῶς βιῶν και ὁ κρυπτόμενος. Ἀλλὰ και ἐν Γερμανίᾳ
τοῦτ' ἐδιδάχθην, ὅπου συνάρσει θείᾳ μετὰ πενταετῆ ἐν
τῷ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίῳ τακτικωτάτην φρίτησιν
ἠξιώθη νά μεταβῶ και τέσσαρα νά διατρέψω χάριν ἀ-
ληθοῦς μαθήσεως τῆ: ἐπιστήμης μου ἔτη, ἐν ᾧ σὺ δὲν
ἐφάνης ἀξίος οὔτε νά διέλθης ἐκεῖθεν, ἵνα καλῶς δι-
δαχθῆς και εἰδῆς τοῦλάχιστον ποῦ ἡ ψυχὴ οἰκεῖ, (λέγω
δέ σοι τοῦτο, διότι πρὸς ὑβριν τοῦ Διδασκαλικοῦ ἐπαγ-
γέλματος τῷ ἔτει 1882 ἐκίνησας ἀπλετον τοῖς κυρίοις
δικασταῖς γέλωτα, ὡς ἔνορκος φεῖ!! τυγχάνων ἐν τῷ
Κακουργοδικεῖῳ τότε και περὶ ψυχῆς ὡς νήπιος παῖς
γελοῖως διαλεγόμενος!!) ποῖος ὁ ἀληθῆς τῶν ὑπὸ σοῦ
παραδιδόμενων Λατινικῶν τονισμῶν, ποῖα ἢ ἀληθῆς αὐ-
τῶν προφορά, πῶς νά γράφης και συζητῆς και τίς ἢ ὀρ-
θῆ γραφῆ τοῦ σοῦ ὀνόματος, ὅπερ δὲν ἔμαθες ἔτι νά
ὀρογράφη; Ἀπορίας δ' ἀξίον, πῶς τὰ ἐν ἔτει 1874
ἐν «τοῖς Νέοις» τοῦ Καραβατσέλου γεγραμμένα σοι δὲν
σ' ἐσωφρόνισαν. Ἴσως νομίζεις, ὅτι μετὰ πάροδον 13
ἐτῶν οὐδεὶς πλέον ἐνθυμεῖται τῶν γλαφυρῶν!! ἐκείνων
και εὐτραπέλων!! ῤημάτων σου, ἐνεξήτητων ἐν τῇ μνή-
μῃ τῶν γνωρίζοντων τὸ Ποῖόν και Ποσόν σου, τὸ Μῆκος,
Βάθος και Πλάτος σου (ὑπὸ λογικὴν ἔποψιν) διατηρου-

μένων. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀπάντησίς σου ἔσεται, ὡς ἔθος
σοι, ὑβρεων μεστή. Ἀλλ' ὅμως εἰς ἐμέ, κάλλιστα τὴν
σὴν ῥά-σαν εἰδότα, οἱ μὲν ἔπαινοί σου ὑβρεις, αἱ δ' ὑ-
βρεις σου ἔπαινοι εἶνε· συνήθως δ' ὑβρίζει ὁ μὴ ἱκανὸς
ὦν λογικῶς νά συζητήσῃ, ὁ ἀμαθῆς και κεκηλιδωμένος, ὅ-
στις ἐν τῷ ἀθλίῳ βίῳ του ὑβρεις μόνον και μόνον ὑβρεις
μεμάθηκεν, ἂς χρηστοθήθειαν ἡγεῖται ἐν τῇ ἀβελ-
τηρίᾳ του. Ave! ave! bone - amice! (ἀκολουθήσει)

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 16 Νοεμβρίου 1887.

Ἰωάννης Μιχαῆλ
Καθηγητῆς

ΑΓΩΓΗ

Γεωργίου Μαῖδῆ, κατοίκου Ἐρμουπόλεως
κατὰ

Νικολάου Ξένου κατοίκου ἐπίσης και ἤδη ἀγνώστου
διαμονῆς ὡς κληρονόμου τοῦ θανόντος πατρός του Ἀντω-
νίου Ξένου και κατὰ
Εἰρήνης Κ. Σμύρου, κληρονόμου ἐξ ἀδιαθέτου τοῦ θα-
νόντος πατρός της Κωνσταντίνου Σμύρου κατοίκου Ἐρ-
μουπόλεως.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ Ἀντώνιος Ξένος ἐξέδοτο ἐνταῦθα τῇ τριτεγγυήσει
τοῦ Κωνστ. Γ. Σμύρου τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1882
γραμματίον ἐκ Δραχ. Π. Δ. 2,090, πληρωτέον μετὰ ἐν
ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ἀντὶ μετρητῶν, ἂ ἔλαβε δι'
ἐμπορικὴν του χρῆσιν, ὑποσχεθεὶς μετὰ τὴν πάροδον τῆς
προθεσμίας, τόκον 1 ο/ο τὸν μῆνα μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ μὲν ὀφειλέτης Ἀντώνιος Ξένος ἀπεβίωσεν
ἀδιάθετος, συνεπῶς μόνος νόμιμος κληρονόμος αὐτοῦ εἶναι
ὁ υἱὸς του Νικολάος, ἐπίσης δὲ ἀπεβίωσε και ὁ τριτεγ-
γυητῆς Κ. Σμύρος, οὗ μόνη ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος
εἶναι ἡ θυγάτηρ του Εἰρήνη, ἀμφότεροι δὲ εἶναι ἀλληλεγ-
γῶς ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν.

Ἐπειδὴ ἀπέναντι τοῦ ἐπιδίκου γραμματίου ἔλαβον
κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου 1883 λίρας ὀθωμ. 25 ἢ δραχ.
Π. Δ. 693 και 75/00, αἵτινες δέον νά ἐκπεσθῶσιν ἐκ
τῶν ὀφειλομένων δραχμῶν 2,000, ὥστε μοι ὀφείλουσιν
ἤδη δραχμὰς Π. Δ. 1306 και 25/00 ἢ νέας Διατιμ.
1166 και 30/00.

Ἐπειδὴ ἀρνοῦνται τὴν πληρωμὴν
Διὰ ταῦτα

Καλοῦμεν αὐτοὺς νά ἐμφανισθῶσιν ἐμπροθέσμως ἐνώ-
πιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν και ἐξαι-
τούμεθα γενομένης δεκτῆς τῆς παρουσίας μας.

Νά ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἀντίδικοι ἀλληλεγγῶως και διὰ
προσωπικῆς κρατήσεως νά μᾶς πληρώσωσι δραχ. νέας
1166 και 30/00 ἐντόκως 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 12 Νοεμ-
βρίου 1883 μέχρις ἐξοφλήσεως και νά καταδικασθῶσιν
εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα και τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω ταύτην πρὸς τε
τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν ἀντίδικον Νικό-
λαον Ξένον κάτοικον Ἐρμουπόλεως και ἤδη ἀγνώστου
διαμονῆς, πρὸς τὴν Εἰρήνην Κ. Σμύρου, και δημοσιευ-
σάτω και διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ
«Ἡλιος».

Σύρος, τῇ 9 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ τοῦ Γεωργίου Μαῖδῆ πληρεξ. δικηγόρος
ΕΜΜ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Τύποις Ρ. Πρίντεζη.